

deze zaak: 'Hiermede liep deze compagnie te niet, grote sommen waren verspild en het doel was niet bereikt. Alleen Van der Veken wist door zijn groot vermogen zich er nog uit te redden, hij was in staat te betalen wat hij schuldig was, waarmede zoals hij schrijft "dese quade ongeluckige reyse maer vergeten en uyt den sin worde gestelt" 9).

Voor deze vooraanstaande koopman bleef door zijn trouw aan de oude religie de magistratuur van Rotterdam gesloten. Dat was toen nog niet in de gehele republiek het geval, men signaleerde herhaaldelijk nog Rooms-Katholieken in openbare ambten 10). Maar in Rotterdam was men op dit punt consequent. En Van der Veecken enige ambt was dat van bewindhebber van de Rotterdamse Kamer van de V.O.C. 11). Wel wist hij tot een vaste belegging van zijn gelden en vermeerdering van zijn aanzien in 1612 de ambachtsheerlijkheid van Kapelle en Nieuwerkerk a/d IJssel te kopen; daar deed hij van zich spreken door de herbouw van het kasteel te Kapelle. Zijn bouwlust had trouwens in Rotterdam geleid tot een ruime woning aan de Hoogstraat, die in 1624 door Schieland als gemeenlandshuis betrokken werd' 12).

Van der Veecken heeft ook als bankier een voorname rol gespeeld, zodat De Jonge hem betitelt als de 'Hollandse Fugger'. Hij maakte de subsidies over naar Hendrik IV van Frankrijk en omgekeerd geeft Frankrijk na 1598 zijn geldelijke steun via Van der Veecken. Belangrijker nog is zijn aandeel in het aflossen van de Engelse pandsteden onder leiding van zijn vriend Van Oldenbarnevelt. En hij spaarde geen moeite om de grote bedragen van 100.000 pond bijeen te krijgen met de woorden 'men moet in sulcken ocasiën malcanderen helpen ende al bijsetten datt men can' 13).

Dit korte overzicht moge voldoende zijn; wij hebben hier te maken met een energiek, ruimdenkend en integer koopman; zijn portret is met deze eigenschappen in overeenstemming. Wij zullen hem nu ook zien als een edel naaste in zijn zorg voor de weduwen in zijn woonplaats.

De armenzorg te Rotterdam omstreeks 1600.

Zoals prof. Querido duidelijk geschetst heeft, hadden in hun oorsprong de gods- of gasthuizen in de middeleeuwen ten doel om reizigers te herbergen en om arme oude en invalide mensen op